

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDĚLNÍČEK

**NEDELE 1. BŘEZNA
OSTATKY BL. RICHARDA HENKESE,
MUČEDNÍKA LÁSKY, V NAŠEM CHRÁMĚ**

Duben 2020

Neděle 1. 3. - Uctívání ostatku bl. Richarda Henkese, mučedníka lásky, který zahynul v koncentračním táboře Dachau, když se nakazil tyfem při službě nemocným spoluvězňům.

SLŮVKO FARÁŘE

Vlasy

DÁVNO: Bylo to před velmi kulatým životním jubileem mého otce, kdy v našem rodném domě bylo několik žen, které mamince pomáhaly s přípravami na velké nedělní oslavy. Byl jsem žákem osmé třídy Základní devítileté školy, konkrétně druhého pololetí. Byl pátek. Ve škole mi nebylo dobře, čehoš si všimla i soudružka učitelka. Poslala mě ještě s jedním doprovázejícím spolužákem – kamarádem k dětské lékařce, která v pátek dopoledne ordinovala. V čekárně skoro nikdo nebyl. Lékařka vykoukla, já popsal svůj stav – nestav a ona mě poslala na izolátor. Za chvíli tam za mnou přišla, koukla sem a pak ještě tam, a říká: „No to je krásná spála. Chlapče, já tě budu muset poslat do nemocnice.“ Kromě porodnice jsem v nemocnici skoro nebyl, tak jsem díky té informaci zalapal po dechu...

Z Hati do Darkovic jsem šel pěšky (nakonec byli jsme na to – děti školou povinné – zvyklí). Mamce, která byla v těch narozeninových přípravách v jednom kole, jsem po sdělení informace, že přijede sanitka, to „kolo“ asi trochu přibrzdil. Po příjezdu sanitky maminka (její vnější a vnitřní stav už nedokážu popsat) se mnou a větší, narychlo sbalenou taškou nasedla a vyrazili jsme do Opavy na infekční oddělení. Rozlučka s mamkou byla myslím neveselá a pak pokoj, kde nás bylo kolem osmi dětských pacientů. Nejstarší (myslím, že se jmenovala Irena), měla dokonce devatenáct let, byla vysokoškolačkou a uměla hezky malovat, pak sedmnáctiletá XY – středoškolačka, pak čtrnáctileté já, a nakonec asi pět mladších dětí. Tím, co nás všechny spojovalo, byla spála.

Nechtějte vědět, zda jsem na tom oddělení byl týden nebo déle, to už opravdu nevím. Ale pamatuji si, že obě starší pacientky skoro „pěly ódy“ na vlasy uklízečky, která každý den v dopoledních hodinách uklízela na našem pokoji. „Sedmnáctka“ si dokonce s uklízečkou domluvila, že ji jednou učeše, k čemuž došlo. Z postele v rohu pokoje jsem sledoval, jak si paní z drdolu rozpustila své skoro po pás

dlouhé havraní vlasy a XY ji začala česat. Všichni jsme se dívali, i malí pacienti. Byl to krásný pohled a bylo u toho ticho...

TAKÉ DÁVNO: Několikrát jsem se s mladším bratrem u nás doma vystřídal v roli „česače“, kdy v podvečer unavená maminka řekla, ať ji na gauči počeseme. Její vlasy určitě nebyly tak husté a dlouhé, jako u paní uklízečky z opavského infekčního, ale při letném česání jsme mohli zahlédnout v zrcadle sekretáře naproti gauči, že maminka je u česání blažená a skoro usíná (i únavou)...

NE TAK DÁVNO: Během formace v kněžském semináři v Olomouci jsem jednoho léta trávil chvíly času během samostudia s několika kolegy na balkonu tzv. Leopolda (část semináře, která se postavila za biskupa Leopolda Prečana) nad městským parkem na „čerstvém vzduchu“. Jiný kolega – spolužák, který byl zrovna o patro výše na podobném balkonu, zvolal: „Kámo, ty nám plešatíš!“ Šlo pouze o pár jednoduchých slov, o jednoduchou větu, ale snad nejsem v mužském pokolení sám, když přiznám, že obsah sdělení v takové chvíli se pro muže rovná skoro výbuchu granátu...

SOUČASNOST: Uteklo mnoho let od těchto zážitků. Sloužím devátým rokem ve farnosti na Hlučínsku, kde s vděčností mohu při postních pobožnostech Křížové cesty naslouchat textům, které čtou ochotní lidé z farnosti (mnozí jsou rozechvělí trémou) a které připomínají poslední hodiny putování Pána Ježíše s břemenem kříže uličkami Jeruzaléma. Chodím s ministranty přímo pod jednotlivými obrazy – výjevy čtrnácti zastavení. Mohu slyšet slova, která usměřňují mysl, mohu sledovat detaily obrazů, které mohou napovědět o Lásce a nelásce. Obrazů, které jste určitě museli i vy už mnohokrát vidět...

Ale, až letos jsem ji zahlédl více, než v minulosti. Je vyobrazena na dvanáctém a třináctém zastavení. Stojí blízko Ježíše Krista a jeho Matky. A ty její nádherné, dlouhé vlasy! Její pýcha, kterou z různých důvodů by mohli mnozí nebo mnohé závidět – a ona touto svou „pýchou“ před nedávnem Mistru, který tady teď visí na kříži a pak bezvládně leží na klíně své Matky, slzami smáčela a svými vlasy otírala jeho nohy... Rozumíš tomu?

PKF

Křížová cesta v době pandemie koronaviru

Kříž je znakem spásy. Kříž je naše síla. Ke kříži se utíkáme, protože je naším vysvobozením. Kde jsi v tom všem, Pane? Kde jsi v tom všem, co nyní prožíváme? Kráčíš s námi a před námi. Dávno jsi tu cestu prošel.

1. zastavení – Pán Ježíš je odsouzen k smrti

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, L. neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Zdá se nám, že i my jsme odsouzeni. Tuto situaci jsme si přece nevybrali sami, nikdo z nás. Nemůžeme ji ovlivnit, nemůžeme se jí vzepřít, protože ať bychom udělali cokoli, ona je tady. Je tu virus, který se šíří a který má svoje pravidla. Zavírá nás do karantén, ruší naše akce, tlačí se nám do kanceláří, lékáren, obchodů a místností. Narušuje veškerý náš komfort a to, na co jsme zvyklí. Ohrožuje naše zdraví, vnáší do našich životů nejistotu. Co bude? Jak se to všechno vyvine? Díváme se jeden na druhého. Nevíme, koho se máme bát, kdo nás může ohrozit a nemáme jistotu ani sami v sebe. Ať se nám to líbí nebo ne, koronavirus nás všechny odsoudil. Je to paradoxní, ale odsouzení, které jsme ochotní přijmout, se pro nás může stát milostí. Ano, některé odsouzení potřebujeme k tomu, abychom se mohli osvobodit od něčeho daleko závažnějšího.

Pane, tvoje odsouzení nám všem přineslo osvobození od hříchu a věčné smrti. Od čeho potřebuji být osvobozen já dnes? Co jsem zanedbal? Na čem jsem byl závislý? Čeho jsem si dostatečně nevážil? Před čím jsem utíkal? V čem všem potřebuji otevřít oči? V čem potřebuji dozrát? Co všechno mě může koronavirus naučit?

K. Ukřížovaný Ježíši, L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

2. zastavení – Pán Ježíš přijímá kříž

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, L. neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ježíši, učíš nás nést. Vzít na sebe všechno, co život přináší. Nést kříž znamená nést všechno. Nejen to dobré, to, co se nám líbí, co bychom chtěli, ale i to, co je spojeno s utrpením. Když bereš kříž na svá ramena, ukazuješ nám, že je potřeba se smířit s tím, že tento pozemský život není procházka růžovou zahradou. Nejsme tu proto, abychom si užívali, ani aby nám všechno vyšlo a nic nás nezasáhlo. Tento život nás vždy bude bolet. Toto není ráj, protože všechno je zraněné, nemocné, všechno je napadené jedem z otráveného jablka. Na všechno padá stín hříchu, zla, nedokonalosti a bídy. Jsme vyvedeni z míry, jestliže se objeví nějaký virus, který napadá naše tělo. A přitom nevidíme, že naše srdce je nemocné.

Pane, tímto životem jenom procházíme, tak jako ty jsi prošel svojí křížovou cestou. U ničeho není možné se zastavit, nic nemůže být trvalé a

nepřekonatelné. Ani epidemie. Prosím, provázej nás každou chvílí, proved nás i touto zkouškou. Nauč nás nést život takový, jaký je. A kráčet vždy ve světle tvých kroků.

K. Ukřížovaný Ježíši, L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

3. zastavení – Pán Ježíš padá pod křížem poprvé

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, L. neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Jsme malí a křehcí. Tak zranitelní. Na to, abychom byli přemoženi, stačí malá, okem nepostřehnutelná částička, která neviditelně vnikne do našeho těla a infikuje naše buňky. Něco tak malého získá nad námi nadvládu. Něco tak malého nás dokáže ochromit a zlomit. A zde se končí všechny naše namyšlené hry na naši velikost a důležitost. Tak rádi vypínáme prsa, tak rádi ukazujeme svoji sílu a nezávislost. Tak rádi přijímáme pocty a uznání. Chtěli bychom něco znamenat. Chtěli bychom umět všechno vyřešit. Chtěli bychom být vítězi a vidět ovoce své práce. A všechny slabosti šikovně přelepujeme náplastí. Na každou díru okamžitě našíváme záplatu. Každou kritiku úspěšně odrazíme silným argumentem. Jen aby nebylo vidět, že máme rezervy, že jsme ubozí, malí.

Ty jsi však, Pane, přijal naší bídu, naši lidskou slabost. Vidíme tě padat pod křížem. Vidíme, jak jsi sražený do prachu. Ó Pane, pomoz nám přijmout, že jsme maličcí. Nauč nás žít jako děti. Jako děti Nebeského Otce. Jsme slabí, i když si to často nechceme připustit. Koronavirus tuto naši slabost odhalil v přímém přenosu. Jsme slabí. Nauč nás žít ne ze svých sil, ale z tvé síly.

K. Ukřížovaný Ježíši, L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

4. zastavení – Pán Ježíš potkává svou matku

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, L. neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Setkání s matkou muselo být pro tebe tak vzácné. Určitě tě posílilo na duchu, můj Pane! Její láska vlila do tvé duše záblesk světla. Neřekla nic, objala tě očima. A téma stejnými očima s tebou sdílela tvá muka. Člověk potřebuje vztahy. Byli jsme stvořeni pro to, abychom se o sebe dělili s druhými a abychom se s nimi spojovali. Zdá se nám, že koronavirus je v této potřebě vůči nám nelítostně krutý. Izoluje nás. Nemůžeme si ani podat ruce, natož se obejmout. Nutí nás stranit se jeden druhého. Zavírá nás do našich domácností a uzavřených prostor. Do samoty, která vyvolává úzkost. Na druhé straně jsme to byli právě my, kdo jsme už dlouhou dobu žili hekticky. Neměli jsme dost prostoru, abychom se věnovali těm, kteří na nás čekají a touží po naší blízkosti. Lidi nahradily povinnosti, práce, přeplněné kalendáře, vyřizování, aktivity. Na naši pozornost byly vypsány dlouhé čekací lhůty. A nyní? Co bychom dali za to, abychom mohli být spolu. Abychom si

mohli jen tak pokecat, zasmát se nebo si spolu někam vyjít. Být spolu. Vnímat se smysly. Sdílet se navzájem. Vyjádřit si blízkost a spoluúčast.

Pane, dej, ať nás tato karanténa naučí vážit si člověka a přijmout ho do svého života jako dar. Dar od tebe, v kterém se mi dáváš ty sám. Dej, abychom si uvědomili, že nežijeme pro výkony, ale jeden pro druhého.

K. Ukřižovaný Ježíši, **L.** smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

5. zastavení – Šimon Kyrenský pomáhá Pánu Ježíši nést kříž

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, **L.** neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Prázdné regály v supermarketech. Po mouce a rýži se už dávno slehla země. Nyní je důležité získat poslední antibakteriální mýdlo. Jestliže někde ještě mají roušky, určitě se s tím nebudu chlubit, aby nezmizely dříve, než se s nimi stihnu zásobit. Je třeba se o sebe postarat, je třeba se zachránit. Možná je to všechno projev paniky a strachu, ale také hrubého egoismu. Staráme se o to, abychom zabezpečili sebe. Ale co ti druzí? Myslíme vůbec na ně? Nejsme jako Šimon, který ti pomohl jenom z donucení? Tvůj úděl se ho netýkal. Šel náhodou okolo. Měl svůj příběh, svůj život a svoje starosti. Nejsme i my takoví?

Pane, nauč nás vidět i ty druhé. Nauč nás vnímat jejich potřeby a to, že jsou vůbec tady. Ať se jejich starosti stanou tak trochu i našimi. Ať jsme ochotni všimnout si jejich bolesti a nouze. Pomoci jim unést to, co je trápí.

K. Ukřižovaný Ježíši, **L.** smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

6. zastavení – Veronika podává Pánu Ježíši roušku

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, **L.** neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Veronika tě překvapila svojí čistou láskou. Viděla tvoje umírání. A přesto, že ho nemohla odvrátit, nezůstala jen u dívání. Na jejím šátku zůstal tvůj krvavý portrét. Do jejích skutků jsi vtiskl pečeť svojí tváře, která se jasně zrcadlí i v její duši. Ano, v každé ochotné a sloužící Veronice můžeme uvidět tvůj obraz, Ježíši. Ty jsi v nich, ve všech lékářích, zdravotnících, hygienících, sestrách, krizových pracovnících, dobrodincích a dobrovolnících. V srdci každého člověka, který je nyní ochoten pomoci. Díváš se na nás jejich očima. Děkujeme ti za všechny lidi, kteří jsou připraveni sloužit, i když riskují, že se sami nakazí. Děkujeme ti za jejich obětavost, soucit, že jsou ochotní podat roušku, že jsou hojivým balzámem útěchy v naší bezmocnosti, nemoci a nouzi. Za jejich odhodlání a nasazení zachraňovat i navzdory únavě. Ukazují nám, jak nemyslet na sebe. Děkujeme za jejich hrdinství lidskosti a nasazení vlastního života.

Nauč i nás, Pane, umět se sklonit. Sklonit se k těm, kteří byli nakaženi. Ne pohrdavě je označit a vyloučit ze své přízně. Léčba vyžaduje karanténu, ale

dejme si pozor, abychom někoho neuvrhli do karantény v našem srdci. I ten, kdo se nakazil, je moje sestra a můj bratr. Jestliže nemůžeme být spolu a pomáhat si fyzicky, pomáhejme si žehnáním a vroucí modlitbou.

K. Ukřižovaný Ježíši, L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

7. zastavení – Pán Ježíš padá pod křížem podruhé

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, L. neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Znovu jsi upadl, abys sestoupil až na dno. Do toho prachu, v němž se válíme my sami. Tam jsi nás našel. Ne, nejsme pány světa, nemáme vše ve svých rukou. Je tu moc, která nás přesahuje. Dlouho jsme si mysleli, že si vystačíme se svým rozumem a moderními vymoženostmi. Máme vědu, techniku a pokrok. Žijeme ve smartovém režimu. Na vše máme dálkové ovládání, chytrá zařízení, chytré aplikace a chytrá řešení. Za pár hodin se pohodlně dopravíme na druhý konec planety. Za pár sekund vyřešíme hádanky. Z pohodlí pokoje zařídíme nákupy. Několika tlačítky ze Země ovládáme sondy vzdálené tisíce kilometrů ve vesmírném prostoru. Chceme se mít dobře, chceme mít hojnost a pohodlí. Žijeme konzumně a vůbec nám to nepřekáží. Zvykli jsme si na pohodlí, nedokážeme se uskrovnit, jsme rozmazlení, nevystačíme si s jedním druhem salámu. Nevyržíme v pokoji, který nebyl už dva roky přestavěn. Neumíme si představit léto bez luxusní dovolené. Chceme dosahovat cílů a vykazovat zisky. A přitom naše vztahy trpí. Trpí příroda i životní prostředí.

Při tvém druhém pádu, Pane, prosíme o pokoru. O pokoru, které nás učí i nový virus. Velmi snadno smetl ze stolu všechny naše kvóty a plány. Ekonomika zaznamenává obrovské ztráty. Nechal nás padnout do bezmoci, abychom pochopili, co je v životě důležité. Abychom hledali tebe, Bože. Abychom se od hmoty obrátili k duši. Od materiálních dober k nebi. K tomu, co přetrvá na věky.

K. Ukřižovaný Ježíši, L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

8. zastavení – Pán Ježíš napomíná plačící ženy

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, L. neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

V době epidemie jsou naše setkání omezená. Zastavení nákazy závisí ve velké míře na disciplinovanosti každého z nás. Možná jsou stále mezi námi takoví, kteří situaci podceňují a nejsou ochotní podrobit se přísným opatřením. Na našem jednání ale závisí zdraví a život ostatních lidí. Zodpovědnost je projevem lásky k druhým. Když ses, Pane, setkal s plačícími ženami, volal jsi je k zodpovědnosti za jejich život a život jejich dětí. A tvé volání patří i nám. Na mnohé v době pandemie nestačíme, ale mnohé máme ve svých rukou. Na našem chování velmi záleží, jestli se virus bude nekontrolovaně šířit, nebo jestli se nám podaří ho uchopit, lokalizovat a nakonec i zastavit.

Prosíme tě, Ježíši, daruj nám milost pochopit vážnost situace. Probud' v nás ohleduplnost vůči sobě i druhým. Dej, ať nepropadáme panice, ale zároveň nejsme ani lhotejní. Pokud můžeme, zůstaňme doma.

K. Ukřižovaný Ježíši, L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

9. zastavení – Pán Ježíš padá pod křížem potřeťi

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, L. neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Když sledujeme zprávy ze světa, zejména z Itálie, přepadají nás obavy. Epidemie může dosáhnout i takových rozměrů. Italský scénář nás děsí. Zdá se, že koronavirus není jen nějaká neškodná chřipka. Pokud se včas nepodchytí, změní se na smrtící monstrum. Tohle vše nás čeká? Jestliže se virus ujme, není snadné předvídat jeho chování. Nikdo před ním není uchráněn, nevíme, v jakém koutě na nás číhá, nevíme, jak se s ním vypořádá náš organismus.

Pochopitelně máme strach. Budoucnost je nejistá. Scénář budoucích dní píše virus. On diktuje podmínky. Pokud by nás však cokoli přitlačilo k zemi, stejně jako tebe při tvém třetím pádu, Pane, víme, že kříž není to jediné, co nám zůstává. Z každého dna můžeme vstát. A vstaneme, protože i ty jsi vstal. Odevzdáváme ti svůj strach, abys jej z našich srdcí rozfoukal jako mlhu.

Prosíme, dej nám svůj pokoj a ujištění, že máš vše ve svých rukách. I dnes nám říkáš: „Nebojte se, já jsem s vámi až do skončení světa.“ Jako bys řekl: „Nebojte se, já jsem s vámi až do skončení epidemie.“ Až do skončení každé zkoušky. Zkouška pomine, ale vy zůstanete stát. Nic vás nezlomí, protože jste ve mně a já ve vás.

K. Ukřižovaný Ježíši, L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

10. zastavení – Pán Ježíš zbaven roucha

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, L. neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Berou ti roucho. Jako by ti sebrali důstojnost, Ježíši. Zůstal jsi nahý, vzali ti všechno. Nechal jsi se obrát i o to poslední, co jsi měl. I nám koronavirus hodně bere. Přicházíme o bezpečí, jistotu, o běžný způsob života, o vše, na co jsme byli zvyklí, o svobodu, o možnost volně se pohybovat a potkávat, o kulturní vyžití, dotyky, vzájemnou blízkost a kontakt. Ztrácíme práci, dobrou náladu, zdraví. Naše pohodlí je narušeno.

Nákaza nám opravdu hodně bere, ale ty jsi ten, který vždy dává. Dokonce i tehdy, když tě vysvlékají ze šatů. Máš pro nás svou milost, svůj život, sám sebe. Když nám život něco bere, zároveň také mnoho získáváme. Virus nám otevřel oči, zatřásl s námi, vyrušil nás z povrchní spokojenosti. Ukázal nám naše skryté rány a to, že často stavíme svůj život na něčem tak laciném, povrchním a prchavém. Berou ti šaty, ale ty nám dávaš věčnost. Přijměme ji, nezůstaňme přikovaní k tomuto světu. Nechme se obdarovat rájem. Žijme pro

nebe, žijme z otevřené Pánovy dlaně, ne ze svých zásob. Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, co Bůh připravil těm, kteří ho milují.

K. Ukřižovaný Ježíši, L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

11. zastavení – Pán Ježíš přibit na kříž

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, L. neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

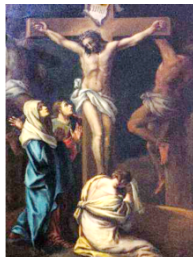
Neměli jsme čas. Nyní ho máme až příliš. Hnali jsme se do záhuby. Žili jsme v běhu, žili jsme jako o závod. Upachtění a unavení, s vyplazeným jazykem jsme dobíhali do svých malých cílů, které jsme si vytýčili. Kvůli čemu jsme vlastně tak pospíchali? Chtěli jsme všechno stihnout. Neuměli jsme si vybrat. Neptali jsme se Pána, jak naložit se svým časem. Měli jsme své představy. Neměli jsme čas na svoji duši, jeden na druhého. Kvůli službě lidem jsme ostatní lidi nejednou přehlíželi a zanedbávali. Nebylo kdy se setkat se svým Pánem. Nebylo kdy ponořit se do ticha. Unikala nám hloubka.

Už ses asi nemohl, Pane, dívat na to, jak se ničíme. Náš spěch a nedostatek času nabraly nebývalých rozměrů. Virus nás všechny zpomalil, přinutil nás zastavit se. I tebe chtěli zastavit, když tě přibili na kříž. Chtěli tě omezit, chtěli ti zabránit, abys nás miloval, abys nám sloužil, vedl nás, uzdravoval a proměňoval. Ale Boží lásku nic nezastaví, nic ji nepřemůže. Neexistuje nic, co by ji uvrhlo do karantény. Žádná síla, která by ji dokázala zničit. Ani náš hřích. Dej, abychom víc žili z tvých darů, z tvých ran, z tvé nekonečné lásky.

K. Ukřižovaný Ježíši, L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

12. zastavení – Pán Ježíš umírá na kříži

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, L. neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Koronavirus ve své podstatě smrtelný není. Ale mnoha lidem může způsobit takové komplikace, kterým člověk jednoduše podlehne. Nevíme, jak bude naše tělo reagovat, nevíme, jestli se nás smrt netýká. Vlastně vůbec nevíme ani dne ani hodiny. Z celého světa denně přicházejí zprávy o nových případech úmrtí lidí v důsledku pandemie. Čísla nezadržitelně rostou, statistické křivky stoupají. Jako kdybychom v nich viděli umírat tebe, přibitého na kříž.

Ježíši, ty se spojuješ s každým umírajícím člověkem. A při tomto zastavení se nás ptáš: „Jsi připravený, jsi připravená na smrt?“ Myslíme vůbec na to, že můžeme být kdykoliv zavoláni a postaveni před Boží tvář? Nejde o to, abychom se kvůli tomu sužovali, ale aby naše lampy byly rozsvícené a aby v nich byl dostatek oleje, abychom očekávali svého ženicha, aby naše srdce bylo čisté a spojené s ním. Pak naše smrt bude radostným setkáním s milovaným, kterého se vůbec nemusíme děsit.

K. Ukřižovaný Ježíši, L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

13. zastavení – Tělo Pána Ježíše snato z kříže

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, L. neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

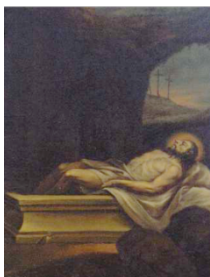

Tvoje bezvládné, mrtvé, dobité tělo snímají z kříže. Zdá se, že jsi všechno prohrál. Ale my potřebujeme tuto tvou prohru, abychom neprohráli my. Abychom neprohráli svůj život, ty jsi nabídl ten svůj. I když se tváříme velmi pokrokově a humánně, v dnešní společnosti se život příliš necení. Čím dál častěji posloucháme, že staří lidé by se již přece nemuseli trápit: eutanázie to vyřeší. Je třeba jim milosrdně pomoci ukončit jejich muka. A co nechtěné těhotenství? S tím si také dokážeme snadno poradit. Luno ženy je svatyní, v níž Bůh tvoří zázrak, explozi života, nové stvoření, nový příběh, novou duši, svatyní bezpečnou a něžnou, aby v ní mohl růst bezbranný človíček. Ale my do této svatyně vstupujeme jako vrazi. Schvalujeme novodobou genocidu obalenou do inteligentních a líbivých slov. Nevážili jsme si života. Až nyní si snad uvědomíme jeho hodnotu, když o něj musíme bojovat.

K. Ukřížovaný Ježíši, L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

14. zastavení – Tělo Pána Ježíše uloženo do hrobu

K. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, L. neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Jako by byla Bílá sobota. Všechno je prázdné a mrtvé. Nemůžeme slavit veřejné mše svaté. Nemáme k tobě přístup, Pane. Jako bys ležel v hrobě. Jako by mezi tebou a námi ležel těžký a studený kámen. Zůstali jsme bez Chleba života. Eucharistii nic plnohodnotně nenahradí. Nic nemůže nahradit tebe. Ale aktuální situace je tak složitá a vážná, že je třeba umět přijmout i tuto ztrátu. S vírou a odevzdáním do Boží moci, která je vždy nad vším.

Na kříži jsi byl, Ježíši, vyzdvižen a stále tomu tak je. Jsi nad vším. Z toho, co jsi protrpěl, můžeme čerpat i nyní. Ty si cestu k našemu srdci najdeš vždycky, ať by se dělo cokoli. Stačí, aby bylo naše srdce otevřené. Chceme, abys v něm uviděl naši touhu po tobě, naši věrnost, naši lásku. Scházíš nám, opravdu hodně nám scházíš. Přijď, Pane, máme otevřeno, jenom vstup!

K. Ukřížovaný Ježíši, L. smiluj se nad námi i nad dušemi v očistci.

Závěrečná modlitba:

Děkujeme ti, Pane, že jsme se v této chvíli mohli zamyslet nad svým životem, v němž tolik chybujeme. Dej nám sílu do dalších dnů, abychom všechny tyto životní defekty dokázali odstraňovat a tak umřít tomuto světu a být plně závislími na tobě, na tvé lásce na tvém milosrdenství a být jednou účastni na tvém věčném životě. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

(Převzato od řeholnic ze Slovenska, autor neuveden)

Upravila M. Ohrálová

Modlitba arcibiskupa olomouckého Jana Graubnera

Pro tuto mimořádnou situaci, kdy věřící nemohou na mši svatou, napsal arcibiskup olomoucký, metropolita moravský a místopředseda ČBK Jan Graubner speciální modlitbu:

Hospodine, dobrý Bože, obracíme se k tobě ve své tísní. Přiznáváme nejen svou omezenost, ale i bezmocnost. Vracíme se k tobě a vyznáváme, že ty jsi všemohoucí. Ty jediný jsi Pán. Jen tobě patří všechna moc a sláva. Pokorně a se zahanbením v tváři přiznáváme, že jsme byli příliš zahledění do svých práv a nároků, hledali příjemnost a pohodlí, zábavu či adrenalin, nedbali jsme na druhé, ani na tebe a tvůj řád. K přírodě jsme byli bezohlední a chtěli stále víc. Cestováním za krásami jsme znečistili vzduch i moře. Svou bezohledností jsme nakupili hory odpadků. Svou chamtivostí jsme zamořili pole pesticidy, vody antibiotiky, hormony a antikoncepcí, chovali se jako páni světa a vládci stvoření, upravovali si zákony i pravidla myšlení. Přestals pro nás být jistotou, když je vše relativní, a absolutní je už jen naše nabubřelé já. Z toho pak pramení mnohé naše konflikty.

Ve své zaslepenosti jsme neuměli číst znamení. Hlasatelé radostně oznamovali, že zase bude sluníčko. Většině nevadilo, že schnou stromy a množí se myši, že v zemích bez deště je hlad a lid utíká za chlebem.

Jiní prchají před válkou, která se vede proto,
Aby měl někdo větší zisk, vliv a moc,
aby byl odbyt zbraní a jinde měli slušní lidé práci.
Peníze a zisk se nám staly nejvyšším bohem,
jemuž jsme obětovali spravedlnost a právo
i bídu chudáků v rozvojových zemích.

Štěstí jednotlivců jsme stavěli výš než zodpovědnost,
chvilkové pocity nad věrnost manželským slibům,
práva dospělých nad práva dětí na lásku obou rodičů,
na jistotu domova a zdravé morální životní prostředí,
protože jsme se nedokázali zříct špatného příkladu.

Sobectví nám zabránilo žít pro další generaci,
milionům počatých dětí jsme nedovolili se narodit
a tak vymíráme a nemá na nás kdo pracovat.

Uprchlíky nepřijímáme, protože se jich bojíme.
Jako bezohlední kolonizátoři přijímáme z jiných zemí
jen šikovné ruce a chytré hlavy, zatímco jejich země
bez nich upadají a nedokáží se samy pozvednout.

Přijmi, Pane, naši kajícnost a pokorné vyznání.

Očisti nás, když s lítostí uznáváme svou vinu.

Dopřej nám znovu povstat a vrátit se k tobě,
který jsi Cesta, Pravda, Jistota a Moudrost.

Spoléháme na tvou lásku a tvé milosrdenství.

Stáhni trestající ruku a zastav lavinu nemoci.

Obrať nás a my se k tobě vrátíme.

Vezmi nám srdce kamenná a dej srdce z masa.

Vrať nám radost ze své ochrany

a bezbožné budeme učit tvým cestám,

svědčit o tvé lásce a hlásat tvou dobrotu.

Dej nám svého Ducha, aby v nás miloval on,

když ze sebe nezištně milovat nedokážeme.

Dej nám odvahu umírat sobě a žít pro tebe,

nechat se vést moudrostí tvého slova,

aby v nás vítězil tvůj život a rostlo tvé království,

království spravedlnosti, lásky a pokoje.

Ty jediný jsi naší nadějí a my pevně věříme,

že nás, Bože, nezklameš. Amen

Jan Graubner

Rozhodnutí biskupa ostravsko – opavského k duchovní správě a liturgické službě ve Svatém týdnu a velikonoční době 2020

S velkou vírou v Boží přítomnost, veden zodpovědností za zdraví a život věřících a celé společnosti, s odkazem na dřívější dokumenty a nařízení sdělují diecézním i řeholním kněžím působícím v ostravsko – opavské diecézi pokyny, které navazují na *Vademecum pro kněze – Velikonoce 2020* připravené Liturgickou komisí ČBK a jsou v naší diecézi závazné.

I. Dispens

Od začátku zákazu veřejných bohoslužeb je v platnosti dispens od účasti na nedělní mši svaté platný až do odvolání.

S ohledem na aktuální nařízení Ministerstva zdravotnictví, veden pastýřskou péčí o zdraví věřících a kněží, **nařizují až do odvolání slavení všech mší svatých a Velikonočního tridua bez účasti věřících, pouze s nutnou asistencí.** Totéž platí pro kaple v klášterech a řeholních domech. Mimo bohoslužby mají být kostely otevřeny pro osobní modlitbu. Zvu všechny – duchovní i laiky – k vytrvalé modlitbě v domácích komunitách podle učení Ježíše Krista: „Jestliže se shodnou na zemi dva z vás na jakékoli věci a budou o ni prosit, dostanou ji od mého nebeského Otce. Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,19-20)

Zvláště zvu ke společné modlitbě každý večer ve 20 hodin, vyhlášené už dříve. Kež se rodiny v této mimořádné situaci stávají stále více domácími církvemi, aby tak vytvářely rodinu církve v naší diecézi.

II. Svátost pokání a smíření

1. Kodex kanonického práva (kán. 960-961) umožňuje v případě fyzické nemožnosti dosáhnout smíření jiným způsobem, než je zpověď. Pokaždé, když je vážný důvod a není příležitost ke zpovědi, je k přijetí Boží milosti zapotřebí, aby si věřící „zároveň předsevzal, že jednotlivě vyzná v přikázané době těžké hříchy, které nyní takto nemůže vyznat“. Katechismus katolické církve v čl. 1452 vysvětluje, že „lítost, která vyvěrá z lásky k Bohu, milovanému nade vše, nazývá se dokonalá lítost nebo lítost z lásky. Taková lítost odpouští všední viny; dosáhne také odpuštění smrtelných hříchů, zahrnuje-li pevné předsevzetí jít ke svátostné zpovědi, jakmile to bude možné“. Papež František hovoří o „zpovědi touhy.“ Povinností duchovních správců je vysvětlit věřícím zmíněné možnosti způsobů smíření prostřednictvím internetových stránek farnosti, případně nakopírovat a nabídnou k rozebrání v kostele.

2. Ve farnostech se nebude konat velikonoční zpovídání. Jen ve výjimečných situacích, kdy to žádá pastorační péče, ať je dána příležitost přijmout svátost pokání a smíření těm věřícím, kteří o ni osobně požádají. Předem se s knězem telefonicky domluví. Místem konání takové zpovědi ať není zpovědnice, ale zákristie, kostel, nebo vhodný venkovní prostor v areálu kostela. Je přitom potřeba dodržet zásady opatrnosti a bezpečnostní pravidla (rouška, vzdálenost 2 metry). To platí jak pro kajícího, tak pro zpovědníka. Současně je nutné dbát na to, aby nedošlo k porušení zpovědního tajemství.

3. Po ukončení mimořádných opatření bude třeba dát příležitost ke svátosti smíření všem a pozvat je k svatému přijímání v rámci poděkování za překonání nemoci (přesunutá velikonoční zpověď)

4. Není dovolena zpověď prostřednictvím elektronické komunikace (telefon, internet atd.). Svatý stolec nikdy nedovolil zpověď po telefonu a všechna dosavadní prohlášení jasně zakazují zpověď „na dálku“, přičemž upozorňují, že ve virtuálním prostoru „nejsou svátosti“.

5. V případě, kdyby kněz nabyl přesvědčení, že nastala „závažná nutnost rozřešení více kajících najednou bez předchozího jednotlivého vyznání“, obrátí se na diecézního biskupa, který má právo rozhodnout, zda se jedná o „závažnou nutnost“.

III. Návštěvy nemocných

1. Jste-li pozváni k nemocnému v domácnosti, dodržujte bezpečnostní opatření (rouška, rukavice, dezinfekce).

2. Infikovaní pacienti v domácí léčbě nejsou v ohrožení života a návštěvu možno odložit.

3. Při návštěvách neinfikovaných pacientů v nemocnicích a domovech je třeba dodržet všechna nařízení těchto ústavů s tím, že umírajícím nelze odepřít přijetí svátostí (jde o „základní lidská práva a svobody“, která mají v Ústavě nejvyšší prioritu).

4. Návštěvy infikovaných pacientů izolovaných v nemocnicích jsou možné jen v plastové kombinéze a všech ostatních ochranných prostředcích, které používají lékaři.

IV. Svaté přijímání

Výklad třetího církevního přikázání („Přijmout Svátost oltářní aspoň ve velikonoční době“) říká, že se jedná o časové období od Popeleční středy do Slavnosti Seslání Ducha Svatého. Vzhledem k současné situaci usilovně povzbuzují všechny věřící k duchovnímu svatému přijímání, kterému má předcházet kající úkon a dokonalá lítost. Nové příležitosti ke zpovědi a splnění tohoto přikázání budou pro všechny po ukončení restriktivních opatření vlády.

V. Svatý týden

Organizace bohoslužeb Svatého týdne vychází z dekretu Kongregace pro bohoslužbu a svátosti ze dne 19. 3. 2020 a řídí se pokyny uvedenými ve *Vademecum pro kněze – Velikonoce 2020*. Doporučuji dodržet v sídelních farnostech obvyklý pořad bohoslužeb, přestože budou bez účasti věřících. Je třeba informovat farníky o tom, kdy začínají tyto bohoslužby, aby se mohli s celebrantem duchovně spojit ve svých domovech.

VI. Křest

Křest katechumenů je třeba odložit na Svatodušní vigilii, pokud bude zrušen nouzový stav a omezení shromažďování nařízená vládou ČR.

VII. Slavnost Prvního svatého přijímání

1. Pokud jsou zavřeny školy, mají být děti doma. Proto se pro ně neorganizují žádné aktivity ve farnostech (včetně první svaté zpovědi).
2. Pokud zákaz shromažďování nebude zrušen a děti nepůjdou do školy, je nutno zrušit První svaté přijímání až do ukončení zákazu. Až se vrátí děti do škol a bude zrušen stav nouze, rozhodnutí o Prvním svatém přijímání je nutno nechat na jednotlivých rodičích po dohodě s farářem. Každý případ je zapotřebí rozlišit individuálně, není možné rozhodovat hlasováním nebo většinovým názorem.
3. Povzbuzuji duchovní správce, aby byli ve stálém kontaktu (telefonním nebo e-mailovém) s rodinami dětí, které se připravují k Prvnímu svatému přijímání, a naslouchali jejich názorům.

VIII. Pohřeb

Na pohřby existuje státní výjimka, ale je třeba být velmi opatrný a dohodnout se jen na malé skupině nejbližších. Doporučuji pohřební obřad jen u hrobu.

Milí spolubratři, ujišťuji vás, že v této náročné době jsem s vámi a modlím se za vás. Jsme vám spolu s biskupem Martinem k dispozici. Mimořádný čas je pozváním k našemu posvěcení. I já prosím slovy z Missa chrismatis: „Modlete se i za mě. Prosme Pána: ať je váš biskup věrný svému apoštolskému poslání a ať se mezi vámi opravdu stane obrazem Ježíše Krista, velekněze, dobrého pastýře, učitele a služebníka všech“. Svěřuji vás a vaši službu Ježíši Kristu Nejvyššímu Veleknězi a ze srdce Vám žehnám.

František Václav Lobkowicz
biskup ostravsko - opavský

DOBA POSTNÍ A KORONAVIRUS

Postní doba je pro všechny křesťany duchovní přípravou na největší svátky roku; to jsou Velikonoce (ukřížování a zmrtvýchvstání našeho Pána). Ale všechny rituály, které jsou nám blízké pro tuto dobu (mše svatá, křížová cesta, přijímání svátostí) jsou z důvodů zákeřné epidemie pozastaveny, zrušeny.

Je na každém z nás, jak se s tím vším vypořádá, jak dodržuje vyhlášená stanoviska vládou, abychom úspěšně zvládli tuto dobu. Svatý otec František přirovnal dobu postní k pobytu na poušti. To znamená zřeknutí se všechno nepodstatného a upnout naši mysl k jedinému: to je k našemu Pánu. Zůstali jsme izolováni ve svých domovech. Nemáme možnost se scházet, nemůžeme do kostela na mši svatou atd.

Jedno ale můžeme – modlit se! Prosím, modleme se za všechny nemocné, za zdravotní personál, který o ně pečuje, za všechny, kdo v této těžké době pomáhají druhým, za vlády všech zemí a také za sebe a své blízké.

Prosme Pána, ať se tato situace co nejdříve uklidní a my můžeme zase normálně žít.

P. B.

Všichni jsme se zastavili...

Všichni jsme se zastavili..... Všechno kolem nás se najednou zastavilo

Je těžké si uvědomit, že právě jsme ve válce (!), Ve válce s neviditelnou breberkou COVID-19. Každý z nás v posledních dnech prožívá velkou změnu. Najednou nemůžeme vyjít jen tak ven, povídat si s přáteli, sousedy, či navštívit svá oblíbená místa, která byla součástí každodenního života. Všude kolem nás slyšíme, jak je tato situace nebezpečná pro naše mezilidské vztahy, soužití rodin, které už se pouze vzácně potkají u společného stolu. A určitě si pokládáme otázku, proč se toto všechno děje? Možná je to proto, abychom si uvědomili, že všechno v životě není jen tak, samozřejmé. Ztráceli jsme potřebu v rodině spolu komunikovat, teď společně všichni sedíme doma a zjišťujeme, jak je nám všem dohromady vlastně krásně. Umíme využít společný čas povídáním či hrou a najednou si jeden druhého více vážíme. Mnozí rodiče, tím že částečně převzali roli učitele, zjistili, co se jejich děti ve škole učí a jak náročná je práce pedagoga, který musí ve třídě „zkrotit“ 20 dětiček. A my se doma potíme s jedním či dvěma :o))

Tato chvíle je velmi těžká pro naše babičky a dědy, kteří se díky následkům této nemoci můžou cítit ještě více izolovaní, protože naši nepřítomností jim vlastně dokazujeme, že o ně máme strach. Možná jsme všichni tuto situaci potřebovali, abychom se zastavili, uvědomili si, co je pro nás důležité, a semkli se jako rodina .....

MG

To je opravdová realita

-Přestali jsme si vážit svého zdraví, a proto jsme dostali takovou nemoc, abychom si uvědomili, že na něm opravdu moc záleží.

-Tato nemoc nám toho mnoho bere, ale zároveň nám toho mnoho dává. Dává nám možnost se polepšit, naučit a pochopit, co je v životě nejdůležitější. Nepromarněme tuto možnost, třeba je to ta poslední.

-Přestali jsme si vážit zdravotníků a lékařů, a proto jsme dostali takovou nemoc, abychom si uvědomili, jak jsou nepostradatelní.

-Začali jsme si myslet, že na vzhledu záleží, a proto nám tato nemoc zakryla tváře, abychom si uvědomili, že nezáleží na vzhledu, ale na duši.

-Přestali jsme si vážit přírody, a proto jsme dostali takovou nemoc, abychom si uvědomili, jak je pro nás příroda a pobyt v ní vzácný.

-Začali jsme si myslet, že jsme páni této planety, a proto jsme dostali takovou nemoc, abychom si uvědomili, že nás může přemoci i to, co ani nelze vidět.

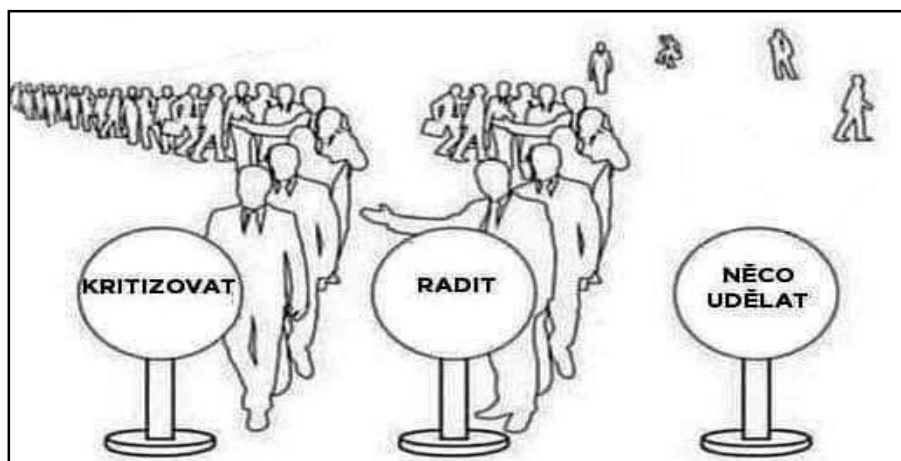
-Přestali jsme si vážit starých a nemocných, a proto jsme dostali takovou nemoc, abychom si uvědomili, jak jsou zranitelní.

-Začali jsme si myslet, že si můžeme koupit vše, co budeme chtít, a proto jsme dostali takovou nemoc, abychom si uvědomili, že všechno není samozřejmost.

-Začali jsme trávit čas v nákupních centrech, a proto nám je tato nemoc zavřela, abychom si uvědomili, že štěstí se nedá koupit.

-Přestali jsme fungovat v rodinách, a proto nás tato nemoc zavřela do našich domovů, abychom se jako rodina opět naučili spolu fungovat!!!

!!!

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – jaro/léto 2020

02.05.: GARGOŠOVÁ Šárka
JALŮVKOVÁ Jana
VITÁSKOVÁ Pavla
GEBAUEROVÁ Monika
UVAROVÁ Petra
DUMBROVSKÁ Karla

09.05.: ŠTADLEROVÁ Krista
ŠVANČAROVÁ Brigita
HUDECZKOVÁ Monika
PRCHALOVÁ Jana
REJOVÁ Růžena
PLZÁKOVÁ Lenka
HEINOVÁ Marie

16.05.: HARAZIMOVÁ Karin
HLUBKOVÁ Eva
LIŠKOVÁ Lenka
TILLECZKOVÁ Hana
VAVŘÍNKOVÁ Iveta
BARÁNKOVÁ Monika

23.05.: HLUBKOVÁ Marie
MURCKOVÁ Miluše
MURCKOVÁ Eva
WECZERKOVÁ Leandra
HARAZIMOVÁ Hilda

30.05.: FOJTÍKOVÁ Emilie
PRCHALOVÁ Adlgunda
ONDERKOVÁ Marie
GAIDEČKOVÁ Helena
ZLOTÁ Helena
NĚMCOVÁ Marie

06.06.: KOLMAJEROVÁ Vladimíra
KOLAŘÍKOVÁ Hana
TULACHOVÁ Jiřina
LELLKOVÁ Zdeňka
ŠENKYPLOVÁ Eva
NĚMCOVÁ Helena

13.06.: ŠEBESTÍKOVÁ Krista
PORUBOVÁ Helena
DIEHLOVÁ Liana
SABAŠOVÁ Anna
THIEMLOVÁ Anna
KUPKOVÁ Anna

20.06.: BILÍKOVÁ Marcela
SCHMIEDHAMEROVÁ Marcela
SOVÍKOVÁ Marie
PAVLENKOVÁ Hana
FAIKOVÁ Jana
FAIKOVÁ Renáta

27.06.: VOJVODOVÁ Karla
POSTULKOVÁ Magdaléna
KOCUROVÁ Růžena
DEMBKOVÁ Květa
FUCHSOVÁ Anna
HALFAROVÁ Kristina

04.07.: BÍLÁ Marie
DLOUHÁ Alena
DUDOVÁ Věra
GREGOROVÁ Jaroslava
CHŘIBKOVÁ Martina

11.07.: KUBÍKOVÁ Terezie
KUCHAŘOVÁ Lucie
KUBÍKOVÁ Michaela
JANEČKOVÁ Magda
HOLEČKOVÁ Jana
KARASOVÁ Eva

18.07.: MOHYLOVÁ Eva
PAVLENKOVÁ Dagmar
VAVŘÍNKOVÁ Ludmila
HOLEČKOVÁ Adolfin
KUBÍNOVÁ Štěpánka
BENEŠOVÁ Eva

25.07.: HARTOŠOVÁ Alexandra
ŠIMŠOVÁ Lucie
KRZYWOŇOVÁ Martina
KRETTKOVÁ Romana
DIHLOVÁ Renáta
LECIÁNOVÁ Hana

PRO ZASMÁNÍ

Povídá soused sousedovi: „Tak si představ, Karle, včera jsem pověsil vyprané povlečení na balkon, a dneska ho nosí půlka města na hubě.“

Výzva mužů vládě:

Vládo, pusťte nás jen na jeden den do hospody. Slibujeme, že v ní pak čtrnáct dnů zůstaneme v karanténě a nevylezeme!!!“

Telefonuje kamarádka kamarádce:

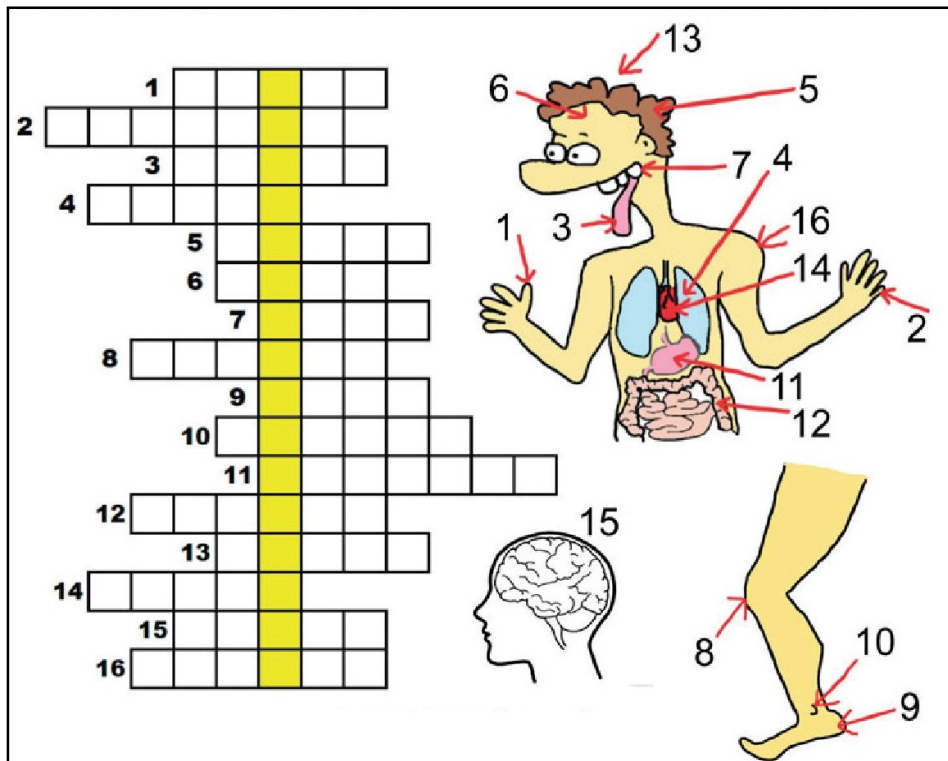
„Tak jsem slyšela, že vláda chce prodloužit karanténu až do 11. května.“
„Vážně?...Tak dlouho jsem neměla zaracha ani jako puberťačka.“

V televizi tvrdí, že když půjdete do obchodu, stačí vám jen rouška a rukavice. Nevěřte,...chtějí tam i peníze!!!

Nedělníček dětem **!!! SOUTĚŽ !!!**

Milé děti, abyste si trochu odpočinuly od domácího učení, ale zároveň nevyšly ze cviku, věnujeme tuto doplňovačku lidskému tělu. V tajence vyluštíte začátek hádanky. Znáte i její druhou půlku? A víte co to je? 😊

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“, v kostele, nebo zašlete na email nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 26. dubna

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „ZA KAMNA VLEZEM“

Soutěže se zúčastnilo celkem 11 dětí. Z Dolního Benešova 7, ze Zábřehu 2 a 2 přespolní. V krabičce bylo 6 odpovědí a 5 odpovědí přišlo na email.

1. cena – DVD – Karol, Julie Halfarová, 3. tř. Zábřeh
2. cena – Biblická hra – Josef – Antonín Švančar, 1. tř. Darkovice
3. cena – Čeští svatí – brož.- Ondřej Marčík, 3. tř. Dolní Benešov

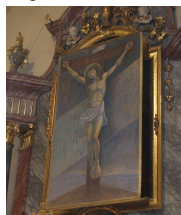
**Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.
Výhercům blahopřejeme**

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na duben 2020

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	6.4.	18.00	Za + Wenera Steffka, zetě, rodiče z obou stran, za duše v oč. ...	
Út	7.4.	6.30	Za živé a + farníky	
St	8.4.	18.00	Za Bernarda Kocura, rodiče a za živou rodinu	
Čt	9.4.	18.00	Za + rodiče Janošovy a příbuzenstvo	Zelený
Pá	10.4.	17.00	VELKOPÁTEČNÍ OBRÁDY	Velký
So	11.4.	19.00	Za živé a + farníky	Bílá
Ne	12.4.	7.00	Za Lea Kubinu, manželku a jejich děti	B.Hod
Ne	12.4.	Záb 8.30	Za Arnošta Hlubka, manželku, dvojce rodiče a tři bratry	B.Hod
Ne	12.4.	10.00	Za + Vilibalda Holečka (ned.90 let), vnuka, rodiče z obou stran...	B.Hod
Po	13.4.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Po	13.4.	Záb 8.30	Za Františka Balarina, manželku, syna a dceru s manželem	
Po	13.4.	10.00	Za živé a + farníky	
Út	14.4.	6.30		
St	15.4.	18.00	Za Kristianu Seidlovou, manžela a rodiče z obou stran	
Čt	16.4.	18.00	Za rodiče Gajdečkovy, Thiemlový a prosba o ochranu P,Marie...	
Pá	17.4.	Záb 18.00	Za Reinholda Balarina, manželku a syna	
So	18.4.	14.00	Za živé a + důchodce z D. Benešova a okolí	
So	18.4.	ČK 17.00	Za Marii Baránkovou a rodiče z obou stran	
Ne	19.4.	7.00	Za Josefa Nevřelu a rodiče z obou stran	
Ne	19.4.	Záb 8.30	Za Antonína Balarina (ned.70 let), švagra Josefa, poděkování ...	
Ne	19.4.	10.00	Za padlé vojáky a oběti 2.světové války z Dolního Benešova	
Po	20.4.	18.00	Za + Arnošta Postulku – výroční	
Út	21.4.	18.00	Poděkování P.Bohu za obdržení milosti...a Za živé a + farníky	
St	22.4.	18.00	Za + Ritu Onderkovou (výroční), za rodiče a sourozence	
Čt	23.4.	18.00	Poděkování za dar života, mateřství, za živou a + rodinu...	
Pá	24.4.	Záb 18.00	Za Josefa Dedka, rodiče z obou stran a přízeň	
So	25.4.	7.00	Za + Alfonse Bargla (výroční) a za rodiče	
So	25.4.	13.00	Za motoristy (požehnání motoristům na Rynku po mši sv.)	
Ne	26.4.	7.00	Za Ludmilu Rieglovou a rodiče	
Ne	26.4.	Záb 9.00	Za oběti válečných konfliktů (pietní akt?)	
Ne	26.4.	10.00	Za řeh.sestru Fides Petříkovou, za rodiče, sourozence a za duše...	
Po	27.4.	18.00	Za + Albínu Vodákovou a manžela, za prarodiče z obou stran...	
Út	28.4.	6.30	Za živé a + farníky	
Út	28.4.	Záb 18.00	Za Petra Slaninu a duše v očistci, na které nikdo nepamatuje	
St	29.4.	18.00	Poděkování P.Bohu za dar života a zdraví s prosbou o ochranu...	
Čt	30.4.	18.00	Za + Jana Pavlenku – výroční	
Pá	1.5.	6.30	Za živé a + členy Bratrstva sv. Josefa	
So	2.5.	7.00		
Ne	3.5.	7.00	Za Aloise Hartoše, dva bratry a švagra	Odpust
Ne	3.5.	Záb 8.30	Za Maxmiliána Adamíka, bratra, dvojce rodiče, živou rodinu ...	
Ne	3.5.	10.00	Za živé a + hasiče z Dolního Benešova a Zábřehu	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Marie, přijímáte Antonína jako svého právoplatného manžela?
Pokud ano, stiskněte [Enter]
Pokud ne, stiskněte [Esc]

At' „**NEDELNÍČEK**“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné a sváteční chvíle

Koronavirus - vývoj

- 1. 3. První 3 potvrzené případy.
- 10. 3. Uzavření škol a zákaz všech akcí nad 100 osob (včetně akcí duchovních – mše svaté)
- 12. 3. Od 14. hodin stav nouze – zrušení mezinárodní dopravy, zákaz všech akcí nad 30 osob.
- 15. 3. Od půlnoci zakázán volný pohyb osob po území ČR.

- 18. 3. Zákaz vycházení bez roušky!!!
- 19. 3. Počet nakažených v ČR 765.
- 22. 3. Počet nakažených v ČR 1161 – První oběť koronaviru
Vláda omezuje pohyb na veřejnosti! Lidé se mohou pohybovat pouze po dvojicích. Výjimka platí pro členy domácností, pohřby, nebo výkon povolání.
- 25. 3. Počet nakažených 1763
- 30. 3. Počet nakažených 3001
- 1. 4. Počet nakažených 3604 - Počet obětí 32. Vyléčených 45
- 2. 4. Počet nakažených 3805 - Počet obětí 44. Vyléčených 61

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová

email: nas.nedelnickek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>

vychází první neděle v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917